

РЕШЕНИЕ

№ 2946

гр. София, 15.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ХРИСТОЗОВА, като разглежда дело номер **1654** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Г. Н. от гр. С., чрез адв. С В., срещу РЕШЕНИЕ от 16.07.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ПЪРВО ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 45 състав, постановено по гр. дело № 29312/2009г.

В жалбата са въведени основания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение. Според касатора първоинстанционният съд е възприел неправилно събраните по делото доказателства, поради което неправилно е приложил материалния закон в нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че в мотивите на съдебното решение при обсъждане на изводите и заключенията на вещите лица първоинстанционният съд неправилно е тълкувал констатациите на вещите лица с оглед разпоредбите на чл. 5а във връзка с чл. 4 от НРОЦЗЗ. Касаторът счита, че в процесния случай обезщетението, което следва да се

определи е посоченото от вещото лице в допълнителното заключение по приетата съдебно-техническа експертиза в съдебното заседание на 15.03.2010 г., а именно – 3 844 260 лева. По тези съображения касаторът претендира от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 16.07.2010г. на СРС, I ГО, 45 състав по гр. дело № 29312/2009г. и реши спора по същество, алтернативно върне делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. Претендира се и присъждане на направените по делото разноски пред двете инстанции.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. И., не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 16.07.2010г., постановено по гр. дело № 29312/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 45 състав е изменил РЕШЕНИЕ № 609 от 06.07.2006 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” – Н. И., като е ОПРЕДЕЛИЛ на наследниците на Гаврил Ц Тошанов правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя с площ от 32.759 дка, IV категория, общо в размер на 30 286 лв.

В мотивите на съдебното решение първоинстанционният съд е приел, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие и гори” – Н. И. е незаконосъобразен, тъй като определената от административния орган стойност на имота не съответства на стойността на обезщетението, при прилагането на съответните коефициенти, съобразно чл. 4 от Наредбата за реда за определяне на цени на земеделски земи.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани Н. писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 45 състав.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд относно законосъобразността на оспорения административен акт, а така също и по отношение начина на определяне на обезщетението за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя. В производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ,

предмет на преценка за законосъобразност е определения от административния орган размер на обезщетението. Съгласно разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от ЗСПЗЗ размера на обезщетението се определя с нарочен акт от съответната О., включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии. В съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ размерът на обезщетението се определя по реда на наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност. Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., /сега Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи, заглавие изменено в ДВ, бр. 75/2006 г./ се прилага по отношение на всички земеделски земи, включително и тези, включени в урбанизираната територия, тъй като при определяне стойността на обезщетението се взема предвид характера на земята към момента на внасянето и в ТКЗС, при хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ, какъвто е и настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл. 2 от цитираната Наредба цените на земеделските имоти изразяват цената в левове на декар в зависимост от началните цени, диференцирани според техния статут, местоположение и други икономически фактори. Цената се формира от два компонента: начална цена, която се коригира с коефициенти за диференциране. Първият компонент отразява размера на капитализираната поземлена рента според категориите на земеделските земи и пазарните условия в страната. Вторият компонент, обозначаващ диференциацията се изразява с коефициентите по чл. 4 - съществуващи обективно показатели, като площ на имота, поливност, отстояние от основни пазари, отстояние до строителните граници на най-близкото населено място и граници с път с трайна настилка. Всичко това показва, че определянето на стойността е изцяло нормативно регламентирана дейност, която следва да се извършва от О. без да се допускат нарушения на правилата на наредбата. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че за да извърши съдебен контрол на оспорения акт следва да установи дали административният орган е спазил изискванията на цитираната наредба, която е единствено приложима и определяща критериите и реда за определяне на стойността на земеделската земя. Правилно също така съдът е кредитирал неоспореното от касатора заключение на вещите лица по приетите единични съдебно-технически и оценителни експертизи, в които е определена стойността на отстъпеното обезщетение в съответствие с приложимите норми на Наредбата и в този смисъл се явяват неоснователни доводите в касационната жалба за нарушение на материалния закон, тъй като стойността на обезщетението е следвало да

бъде определена в размер на 3 844 260 лева, съгласно втората допълнителна експертиза, приета по делото. В тази връзка следва да се има предвид, че обстоятелството, че земеделската земя понастоящем се намира в строителните граници на гр. С. не е основание да се приеме възражението на касатора, че стойността им следва да се съобразява с действителната им пазарна стойност, определена в допълнителната експертиза.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 16.07.2010г. на СРС, I ГО, 45 състав по гр. дело № 29312/2009г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Така мотивиран, *АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав* на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 16.07.2010г., постановено по гр. дело № 29312/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ПЪРВО ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 45 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.